

Sada mikrofónů pro bicí nástroje

AUDIX FP7

Jiří „Rolf“ Randula
rolf@music-tore.cz

Která část zvukového řetězce je při živém ozvučování vystavena největšímu nebezpečí? PA systém musí odolat padajícím opalcům, mixážní pult ohrožují kolemstojící vševědové s püllitry plnými rozličných nápojů a nutno připustit, že ani samotný zvukař se kolikrát nemůže cítit úplně bezpečně, pokud neovládá nějaké to bojové umění, případně nemá nad ostatními evidentní hmotnostní převahu.

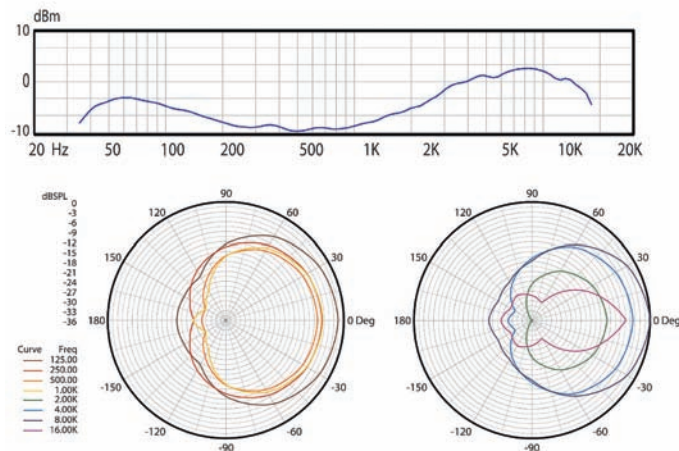
Jistě mi ale dáte za pravdu, že žádná z výše jmenovaných položek není vystavena takovému ohrožení jako mikrofony, které snímají bicí nástroje. Představa tisíců úderů paliček, jež za jediný večer prosvíští v těsné blízkosti mikrofону na malém bubnu vyvolává vzpomínku na okamžik bičování z Gibsonova „Umučení Krista“, nekontrolovatelné exploze akustického tlaku útočící na mikrofón v kopáku zase připomenou úvodní scénu Spielbergova filmu o vojínu Ryanovi a kovové plotny činelů kmitající poblíž kondenzátorových overheadů nemají příliš daleko k hororovým rekvizitám, kterými častoval své oběti Bousmanův tajemný šílenec Jigsaw. Ostatně již v onom slovním spojení „bicí nástroje“ je přitomno jakési skryté nebezpečí. A lidstvo nebezpečí odjakživa přitahovalo, což jak vidno dokazuje ne jeden skvost literární či filmové historie. Nebezpečí, které hrozí bubenickým

mikrofónům, však ještě v nedávné době vůbec nepřitahovalo pozornost výrobců a pro bicí se ještě před několika málo lety používaly v lepším případě běžné nástrojové mikrofony. V horším případě se ovšem kolem bicí soupravy rozvěšelo cokoliv, co mohlo být bez velkých ztrát zničeno – kupříkladu „vystřílené“ vokální typy. A tak bylo poměrně často možno vidět zvukaře „zplakavšího nad výdělkem“ v podobě dvou kusů nástrojové SM57, které původně před koncertem tvořily kus pouze jediný. Jedním z prvních, kdo si uvědomil potřebu mikrofónů speciálně uzpůsobených pro použití na bicích nástrojích, byl americký AUDIX, který před lety představil svůj první paličkoodolný typ D1. Ten, ač dnes již nevyráběný, se stal základem celé „D“ série Audixu, kterážto patří v profesionální sféře k těm nejuznávanějším. Jak už to tak u profesionálních zařízení občas bývá, nepatří „děčkové“ Audixy ani k těm nejlevnějším a výrobce pro zákazníky, které zajímá též poměr kvalita/cena, nabízí i dostupnější mikrofony série

F – Fusion. A právě nejpulentnější z bubenických Fusion setů, sedmidílnou sadu FP-7, poskytnul dovozce značky Audix k otestování.

Jelikož sám používám „děčkové“ Audixy, naskytá se mi zde skvělý prostor pro zjištění, jak velký rozdíl ve zvuku udělá více než dvojnásobný rozdíl v pořizovací ceně.

Frekvenční průběh/směrová charakteristika mikrofону Audix F6

Sada FP7 sestává celkem ze sedmi kousků, a sice z typu F6 určeného pro velký buben, F5 pro malý buben, ze třech kusů F2 pro tomy a z dvojice elektretových tužek F9, které mají sloužit jako overhead. Všechny mikrofony v sadě jsou pečlivě vyrobeny, mají robustní odlévané tělo ze zinkové slitiny a pevnou ocelovou mříž, chránící kapsli. Obojí dokáže bezpečně odolat bubenické palbě a popravdě – neumím si představit ranaře, který by dokázal Fusion při hře mechanicky výrazněji poškodit. Bubenické Audixy bohužel v dřívějších dobách trpěly nepříliš pevnými objímkami z tenkého a málo odolného plastu. Tato výtka dnes již neplatí a každý z mikrofonů je vybaven mohutným úchytem z houževnatého „nepraskavého“ materiálu. Bonusem je rovněž velký aretační šroub, dovolující snadné nastavení polohy.

Na následujících řádcích se pokusím zmapovat vlastnosti a parametry jednotlivých modelů.

F6 - VELKÝ BUBEN

Model F6 představuje dynamické vájíčko určené pro velký buben, s hyperkardioidní charakteristikou a frekvenčním rozsahem 40 Hz – 16 kHz. Výstupní impedance 580 Ohm patří k vyšším, naopak citlivost 0,6 mV/Pa (@80 Hz) a max. SPL 140 dB k těm nižším. Právě tyto tři (spíše

technické či technologické) hodnoty odlišují budgetovou F6 od profesionální D6 a napovídají pouze něco v tom smyslu, že levnější F bude oproti dražší D nepatrně háklivější na délku kabelového vedení a kvalitu mikrofonního předzesilovače v mixu.

Naopak samotný zvuk F6 je dospělejšímu „děčku“ až nečekaně podobný. Mikrofon staví na zdůrazněném basovém pásmu (cca 60 Hz) a akcentovaných mlaskavých výškách nad 3 kHz, s výrazným „Ť“, o které se stará vrchol na 8 kHz. Naproti tomu středy v oblasti 100 Hz – 2 kHz jsou důsledně „vydlabané“ (až o 10 dB). Proto mi přijde mírně nadsazené, pokud výrobce tento typ ve svých materiálech doporučuje i pro snímání baskytarového aparátu, neb popsaný průběh basu dokáže úspěšně „zazdíť“.

F6 je zkrátka jednoúčelovým (a o to lepším) mikrofonom, navrženým pro opravdové moderní rockový a metalový zvuk velkého bubnu. Pokud toužíte po zvuku, který znáte ze soudobých alb tvrdšího ražení, současně vás nebaví příliš kroutit na mixu s korekcemi a nechcete utrácet balík za relativně drahou D6, pak vám její levnější Fusion varianta určitě bude vyhovovat.

F5 - MALÝ BUBEN

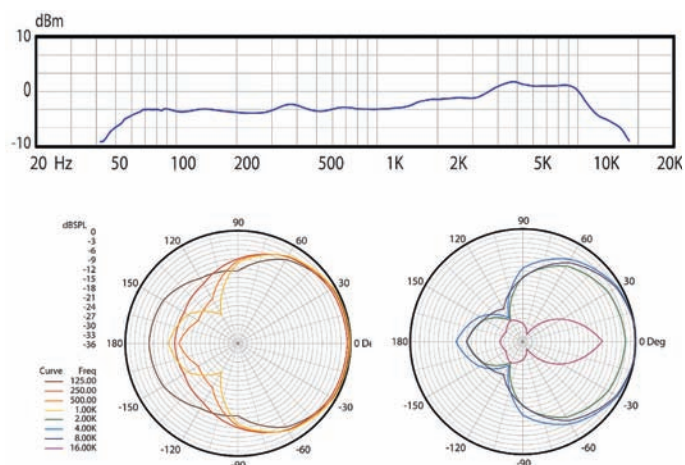
Vznešenějším předobrazem typu, který je určen na nejexponovanější místo u malého bubnu, je mikrofon Audix I5. „Fusion“ varianta dynamického nástrojového mikrofónu má krátké kónické tělo s hranatou krycí bambulkou, jež se tvarem podobá např. Betě 57 od Shure. F5 opět nabízí hyperkardioidní směrovou charakteristiku, umožňující výborně separovat malý buben od tomů a dalších nástrojů umístěných po stranách. Méně zkušene zvukaře však může překvapit zadní „hyperkardioidní lalok“, který má při ne úplně promyšleném nasměrování sklony ke snímání Hi-Hat a dalších blízkých zdrojů zvuku ležících naproti konektoru.

Frekvenční průběh 55 Hz – 15 kHz s lehounkým zdvihem v oblasti 4,5 - 9 kHz je pro univerzální nástrojový typ zcela ideální a majitel ho může bez obav použít také pro snímání elektrické kytary či žesů (v těchto úlohách exceluje), baskytary (zde je určitě lepší než F6), akustických nástrojů (jak kterých) a dobře poslouží i jako nouzový mikrofon pro vokál. Jako všechny hyperkardioidní Audixy i tento zvládne poměrně dlouho odolávat zpětné vazbě, podmínkou je pochopitelně správné nasměrování mikrofónu a odposlechů.

Hltače tabulkových hodnot může vylekat vcelku nízká hodnota max. SPL 137 dB, ale v praxi to nic neznamená. Tento parametr je důležitý především u elektroniku nabitých kondenzátorových modelů, zatímco u „dynamiky“ má hodnotu pouze teoretickou.

O impedanci platí totéž, co u předchozí F6 a citlivost 2,2 mV/Pa je velmi solidní. Dle mého soudu je F5 z celé sady vůbec nejlepším modelem, který nese označení „budgetový“ zřejmě pouze proto, že Audix potřebuje mít ve svém portfoliu typ s takovým určením. Ve skutečnosti je to mikrofon velice univerzální a díky vyrovnanému průběhu v mnoha aplikacích překonává i profesionální I5, již jsou někdy vytýkány nedůrazné středy. Určitě bych se nebál jej postavit třeba vedle stálce instrumentálního nebo Shure SM57.

Frekvenční průběh/směrová charakteristika mikrofonu Audix F5

F2 - TOMY, KOTLE, KONGA...

Trojice určená pro tomy, kotle a konga se chlubí stejným vejčitým tvarem i provedením jako „kopáková“ F6, jen rozměry jsou patřičně skromnější. Výrobce opět použil úzkou hyperkardioidní charakteristiku, která právě při snímání blízko u sebe umístěných tomů přijde vhod. Díky ní zvukař při troše práce a přemýšlení prakticky vždy najde pozici, která dovolí sejmut buben jen s minimálními přeslechy okolních nástrojů. Frekvenční rozsah mikrofonu 52 Hz – 15 kHz i jeho průběh s nápadným zdvihem v oblasti nad 4 kHz je pro daný účel optimální. Výrobce jej opět doporučuje i pro další aplikace (kytara, basa, saxofon, trubka), tady ale více než na čem

jiném záleží, jak si F2 porozumí s konkrétním nástrojem. Jako vždy u mikrofonu laděného primárně pro bicí trochu hrozí, že ostřejí znějící nástroje mohou nabírat plechový či jedovatý charakter, Fusion naopak pomůže i v husších aranžích prosadit nástroje s temnější či tupější barvou. Ovšem při použití v primární úloze pro snímání tomů je vše stejné jako u D2. Zvuk je moderní, dravý, průrazný a velmi blízký profesionální verzi D2. Výstupní impedance je stejná jako u ostatních dynamických modelů série Fusion, citlivost má hodnotu 2 mV/Pa a max. SPL = 139 dB.

F9 - OVERHEADY

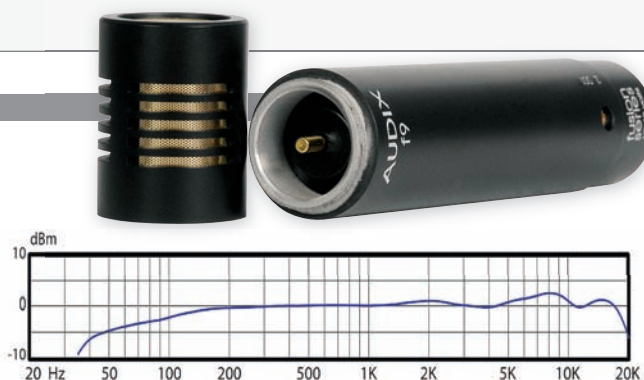
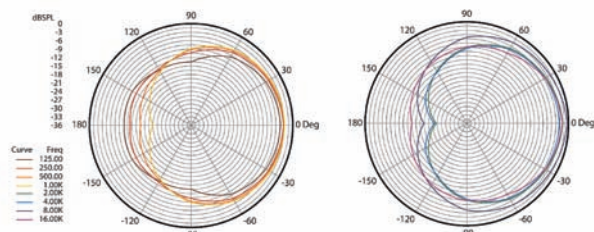
Posledním kouskem v balení jsou kondenzátorové (elektretové) tužičky, jimž výrobce přisoudil úlohu overheadů. V této roli F9 určitě dokáže uspět, zejména při live zvuku, kde přijde vhod frekvenční charakteristika (40 Hz – 20 kHz) laděná směrem k vyšším kmitočtům.

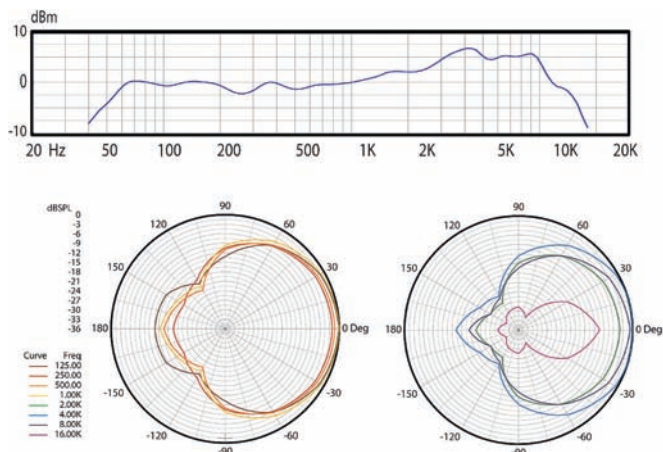
Signály pod 200 Hz jsou mírně oříznuty, naopak oblast okolo 8 kHz je akcentována. Díky tomuto průběhu činely dostanou jiskru a konkrétnost. Kardioidní směrová charakteristika s jen minimálním zabarvením signálu mimo osu dovolí beze ztrát posbírat i soupravu s nadprůměrným počtem plechových ozdob.

Mikrofon sám o sobě není zvukově ničím příliš výjimečný, je podobný desítkám levnějších elektretových tužek na trhu, body navíc oproti konkurentům získává především díky velmi kvalitnímu mechanickému zpracování. V sadě FP7 jeho cena vychází zhruba na 3700,- Kč/pár (ve srovnání se sadou FP5, která F9 neobsahuje) a z tohoto pohledu se určitě vyplatí, alespoň tomu, kdo nemá v kufru již nějaké lepší kondenzátory. Pro hlače tabulkových hodnot ještě dodávám, že výstupní impedance je příkladně nízká (200 Ohm), citlivost 8 mV/Pa je v dané kategorii průměrná, stejně jako dynamický rozsah 115dB a max. SPL 137 dB. Mikrofon k provozu pochopitelně vyžaduje Phantomové napájení o napětí 12 – 48 V.

Frekvenční průběh/směrová charakteristika mikrofonu Audix F9

Frekvenční průběh/směrová charakteristika mikrofону Audix F2

Dvojice molitánových „vindsusů“, která byla přibalena v sadě coby ochrana citlivých kapslí, bohužel na F9 příliš nedrží.

RESUMÉ

V úvodu jsem si položil otázku, zda se vyplácí více než dvojnásobný rozdíl

v ceně mezi budgetovými mikrofony Audix Fusion a profesionální řadou D. Předchozí řádky by mohly svádět k představě, že mezi těmito sériemi příliš velký zvukový rozdíl není. Ovšem skutečnost je jiná. Mikrofony série Fusion si s sebou pochopitelně nesou určitý signifikantní zvuk, který je podobný pro všechny bube-

nické mikrofony Audix. Můžeme jej charakterizovat jako výrazně moderní, s důrazem na průrazné výšky a hutné basy, s potlačenými středy. To obojí mají série F a D společné. Rozdíl mezi nimi však spočívá v detailu – v reakci na rychlé transienty a z toho plynoucího vnímání zvukové dynamiky. Zde mají profesionální „děčka“ navrch, ale popravdě – nepoznáte to, dokud si obě série nepostavíte vedle sebe. Je to vlastně stejné, jako třeba u kytar, kde i u nejlevnějšího Stratocasteru z Mexika pořád slyšíte onen charakteristický zvuk Fenderu, jevíci se bezchybným a dokonalým až do okamžiku, kdy jej srovnáte s nějakým vyzrálým kouskem ze 60. let. Původcem zvukového rozdílu bude pravděpodobně membrána, přesněji její konstrukce, která je u série Fusion označena jako LM – Low Mass (lehká), zatímco série D se chlubí označením VLM – Very Low Mass (velmi lehká). Pokud připustíme, že nejde pouze o marketingové pohádky, je logické, že membrána s nižší hmotností reaguje na zvuk rychleji a citlivěji.

I

Doporučená cena: 11 390,- Kč

Distributor: Music Data

Sokolovská 250, 594 01 Velké Meziříčí
Tel.: 566-521-370
infomusicdata.cz, www.musicdata.cz

Na každý pád je budgetová série Audixů, dle mého čistě subjektivního názoru, povedenější a také profesionálnější použitelnější, než cenově podobné řady od Shure či AKG. Tomu, koho nepálí mnohdy nesmyslné riderové požadavky, určitě dobře poslouží. Jediné, co bych na tomto místě (všem) Audixům opravdu vytкнуł, je lakovaná povrchová úprava, která při náročném použití nevydrží příliš dlouho. Naštěstí má tento fakt vliv pouze na vzhled a nikoliv na funkčnost mikrofónu.

Koupit si druhořadý nástroj?
NEVERMORE!
Schechter Jeff Loomis

Prostor pro Vaši reklamu
Advertisement Space

schechter
guitar research

Praha Music Center spol. s r.o.
www.pmc.cz - www.prahamusic.sk